

תפ"ח (ירושלים) 47363-10-21 - מדינת ישראל נ' גיא שפירא

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות המתה

בית המשפט המחוזי בירושלים

03 פברואר 2025

תפ"ח 47363-10-21 מדינת ישראל נ' שפירא

בפני כב' השופטים א' דראל-סגן נשיא, א' אברבנאל, ח' זנדברג

בעניין: מדינת ישראל
ע"י

המאשימה

נגד

גיא שפירא

ע"י עוה"ד עידן גמליאלי, דוד הלוי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום והכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של רצח בנסיבות מחמירות לפי סעיף 300א (א) (7) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. מתיאור העובדות שבכתב האישום ובהכרעת הדין עולה כי הנאשם וגב' רחל איזנשטדט (להלן: **המנוחה**) נישאו בשנת 2006 ולהם ילד משותף. השלושה התגוררו בדירה במעלה אדומים. במהלך התקופה שקדמה ליום האירוע התגלע סכסוך בין הנאשם והמנוחה, והשניים העלו את האפשרות שיפרדו. יומיים לפני 19.9.2021 חלה הסלמה ביחסים בין הצדדים והתגברו הסכסוכים והוויכוחים בין הנאשם והמנוחה.

3. בבוקר יום ה-19.9.2021 הוסיפו הנאשם והמנוחה לריב. בשעת בוקר לקח הנאשם את הבן לבית

הספר ובסמוך לשעה 09:15 שב הנאשם לדירה. באותה עת שהתה המנוחה לבד בדירה. מיד לאחר כניסתו של הנאשם ובזמן שבו השניים היו בחדר הסלון, התפתח ביניהם עימות נוסף. במהלך העימות, הניח הנאשם את ידיו על צווארה של המנוחה והחליט להמיתה. הנאשם הפיל את המנוחה ארצה על הגב, רכן מעליה והוסיף לאחוז בצווארה. הנאשם לחץ את ידיו ואצבעותיו בחוזקה על צוואר המנוחה וחנק אותה, בעוד היא נאבקת בו, שורטת אותו ומשמיעה קולות חרחור. הנאשם התבונן בפניה של המנוחה, והוסיף לחנוק אותה בכוח וללפות את צווארה משך כרבע שעה ברציפות. כל אותה עת הייתה המנוחה על הרצפה והנאשם רכון מעליה.

4. כתוצאה מהחניקה נגרם למנוחה שבר בסחוס המגן בצוואר ודימום, ונמנעה ממנה האפשרות לנשום עד למותה. לאחר שהמנוחה הפסיקה לחרחר ולהשמיע קול, הוסיף הנאשם לחנוק אותה פרק זמן נוסף של כדקה עד שחדל.

5. הנאשם בדק אם יש למנוחה דופק ולאחר מכן גרר את גופתה כשעליה חלוק לחדר האמבטיה. הוא הכניס את גופתה כשהיא ערומה לתוך האמבטיה, פנה למטבח, הביא משם סכין וחתך בעזרתו חתך עמוק בפרק ידה השמאלית. מטרת הנאשם הייתה ליצור מצג שלפיו המנוחה התאבדה. המנוחה לא דיממה בעוצמה מספקת לצורך המצג שביקש הנאשם ליצור, ואז מילא הנאשם את האמבטיה במים והטביע את ראשה בתוך המים, כדי ליצור מצג שהתאבדה. הנאשם נעל את דלת האמבטיה מבחוץ.

6. אחר הדברים האלה, עלה הנאשם במדרגות הדירה ונכנס לחדרו. הוא השתתף בישיבה שעסקה בענייני עבודתו שנמשכה כשעה וחצי. בסמוך לשעה 12:00 ירד לחדר האמבטיה ופתח את הדלת. הוא רוקן את המים מתוך האמבטיה, ובמקביל התקשר למוקד מגן דוד אדום ודיווח על כך שמצא את אשתו כשהיא אינה נושמת.

7. ביום 21.9.2021 גמר הנאשם אומר בליבו לשים קץ לחייו. באותו יום התחמק הנאשם מלהגיע לתחנת המשטרה כפי שהתבקש והיחידה החוקרת דיווחה עליו חב-מעצר. בשעה 18:00 לערך נהג הנאשם במהירות גבוהה ברכבו בכביש 6 לכיוון דרום, חלף על-פני מספר חסימות משטרתיות, התעלם מכריזת השוטרים לעצור ופרץ מחסום דוקרנים שלאחריו הרכב נעצר. הנאשם יצא מהרכב וירה בעצמו באקדחו האישי לעיני השוטרים.

8. בהכרעת הדין הרשענו את הנאשם בעבירת רצח בנסיבות מחמירות לאחר שמצאנו שהמעשה בוצע באכזריות מיוחדת. בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

9. לצד זאת, מצאנו כי יש ספק סביר באשר לאפשרות הנוספת, כי המעשה נעשה לאחר הליך ממשי של שקילה וגיבוש החלטה להמיתה.

הראיות

10. מטעם המאשימה הוגש תסקיר נפגעי עבירה. התסקיר שאוחז 20 עמודים, מבוסס על מפגשים שהתקיימו עם חמשת ילדיה הבגירים של המנוחה, ועם בנם המשותף של המנוחה והנאשם. מתואר בו הרקע של מערכות היחסים במשפחה ובין בני הזוג; מידע על המנוחה, יכולותיה ואיכויותיה, עיסוקיה השונים, הקשר בינה לבין כל אחד מילדיה והאירועים לאחר המוות, והחשיפה לחדירה לפרטיותם בעת שהאירוע סוקר.
11. התסקיר מתאר באופן נפרד את הפגיעה שחוזה כל אחד מהילדים, שמטעמי צנעת הפרט לא נפרט את שנכתב. נזכיר במיוחד את התיאורים הנוגעים לבן הצעיר, שאיבד את שני הוריו: אמו שנרצחה בצורה כה ברוטלית ואביו שנלקח למעצר. ההכרח לעזוב את הבית שבו גדל, ובהמשך המעבר לפנימייה.
12. בתה של המנוחה, אריאל בר, דיברה בדיון ושיתפה על תחושותיהם של בני המשפחה ועל האובדן העצום שכולם חווים. דבריה הנכוחים היו מרגשים.
13. מטעם ההגנה הוגש הסכם פשרה שהושג בין הנאשם לבין ילדיה של המנוחה ובנם המשותף של הנאשם והמנוחה. בהסכם הוסדרו היחסים הכספיים והנאשם הסכים במסגרתו להעביר את רכושו כפיצוי לילדים ותשלום מזונות לבן. במסגרת ההסכם התחייבו הילדים לפנות לפרקליטות ולבקש ממנה שלא לעתור לפסיקת פיצויים בסכום העולה על 10,000 ₪ לכל אחד מהם.

טיעוני הצדדים לעונש

14. באת כוח המאשימה עתרה לעונש מאסר עולם חובה. באשר לעבירה הנוספת שבה הורשע הנאשם ציינה באת כוח המאשימה את הגישות השונות להתייחסות לעבירה הנלווית לעבירת הרצח אך מכל מקום הבהירה שאינה מבקשת הטלת עונש מאסר כולל שעולה על מאסר עולם.
15. הצדדים נחלקו באשר לקביעת הפיצוי לנפגעי העבירה. באי כוח הנאשם הפנו להסכם וטענו שאין מקום לפסוק פיצוי בסכום העולה על הסכום שהוסכם במסגרתו. המאשימה טענה כי אינה כבולה להסכמת הנפגעים ועתרה לפסיקת הפיצוי המקסימאלי.

דין והכרעה

16. נוכח כל האמור, ועל-פי הוראות חוק העונשין, דינו של המורשע בעבירת רצח בנסיבות מחמירות מאסר עולם חובה. בהתאם לכך אנו גוזרים על הנאשם עונש מאסר עולם. לאחר שהמאשימה לא עתרה לעונש נפרד בשל העבירה הנוספת איננו רואים צורך להרחיב.
17. באשר לפיצוי לנפגעי העבירה, מצאנו כי על אף שקיימת הסמכות לפסיקת הפיצוי המקסימאלי וקיימת ההצדקה הברורה לעשות כן, יש לכבד את ההסכם בין הצדדים. ילדיה של המנוחה, והבן המשותף גדרו במסגרת ההסכם בצורה ברורה את סכום הפיצוי והבהירו כי הסכום שנקבע שם

"מגלם את הפיצוי על הנזק שגרם הנאשם".

18. משכך, נוכח הסכומים ששולמו על ידי הנאשם כמפורט בהסכם, יש לפסוק פיצוי בהתאם למה שהוסכם בסכום של 10,000 ₪ לכל אחד מהילדים.

סיכום

19. אנו מטילים על הנאשם עונש של מאסר עולם שיימנה ממועד מעצרו.

20. נוסף לכך יישא הנאשם בפיצוי בסכום של 10,000 ₪ לכל אחד מהילדים בהתאם לפירוט שיועבר על ידי הפרקליטות. הסכום ישולם עד ליום 2.3.2025.

21. חלקו של הבן הצעיר יופקד בחשבון בנק על שמו עד הגיעו לגיל 18. הסכום יועבר לידי עם הגיעו לגיל 18 או באישור בית המשפט המוסמך או האפוטרופוס הכללי.

22. בטרם חתימה נבקש להביע את צערנו על האובדן הנורא. חייה של המנוחה, רחל איזנשטדט, נגדעו בעת שהייתה בת 55, פעילה, מלאת חיים, חדורת רצון לחיות ולפעול, אם אוהבת ותומכת בילדיה. ילדיה יחד עם בני המשפחה, החברים והמכרים נותרו עם שאלות שאין להן תשובות, ועם תחושת החמצה ומועקה לצד אבל כבד.

23. אירועים אלה, של נטילת חייה של נשים בידי בני זוגן שבים ופוקדים אותנו, ללא שניתן להן מענה, והתסכול מכך אינו נותן מנוח. אנו מקווים שכעת עם סיום ההליך ייסגר מעגל, ולצד הזיכרון והגעגועים, ימצאו בני המשפחה את הכוחות, כל אחד ואחת עם כאבו וצער, כדי להתגבר.

24. ומילה אחרונה לא'. אנו מבינים את הכאב המיוחד לך, וחשים את הקושי הייחודי שאתה חווה כל יום וכל שעה, ממה שאירע. אנו בטוחים שהתמיכה והחום שאתה זוכה להם מבני המשפחה עוזרים ויעזרו לך בעתיד ומאחלים לך לצמוח ולגדול למרות מה שאירע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ה' שבט
תשפ"ה, 03 פברואר
2025, במעמד הצדדים.
☒

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט

ארנון דראל, סגן נשיא